شنبه 19 آذر 1390 - 07:06

غزوه گدر

به پيامبر اسلام(ص) خبر داده شد كه گروهي از قبيله...

آغاز غزوه گدر در سال 61 هجري قمري

به پيامبر اسلام(ص) خبر داده شد كه گروهي از قبيله "غطفان" و "بني سُليم" در مكاني به نام "قرارة الكدر" گرد آمده و آماده نبرد با مسلمانان گرديدند.

آن حضرت براي خاموش كردن شعله هاي فتنه و فساد، مسلمانان را بسيج و خود فرماندهي آنان را بر عهده گرفت و به سوي قرارة الكدر حركت كرد.

قرارة الكدر، كه غزوه گدر از آن نام گرفت، نام آبي است در ناحيه معدن، پس از سدّ معونه، كه تا مدينه منوّره هشت چاپار فاصله داشت.

پيامبر(ص) در اين سفر جهادي، عبدالله بن مكتوم و به روايتي سباع بن عرفطه غفاري را جانشين خود در مدينه نمود و خود در رأس سپاهي به استعداد دويست رزمنده عازم قرارة الكدر شد. پس از ورود پيامبر(ص) به قرارة الكدر، متوجه شد كه دشمنان اسلام از ترس مسلمانان از آن جا گريخته اند، ولي نشانه هاي شتران و آبشخور آن ها باقي است.

پيامبر(ص)، ياران خود را به فراز كوه ها و اطراف آن منطقه براي يافتن نيروهاي دشمن فرستاد، ولي سپاهيان مسلمان به كسي دست نيافتند.

تنها به شباناني برخوردند كه شتران قبايل بني سليم و غطفان را در آن نواحي مي چرانيدند. مسلمانان، آنان را اسير و چهارپايانشان را به غنيمت گرفتند. در ميان شبان هاي اسير، نوجواني بود به نام "يسار" كه در تقسيم غنايم جنگي، نصيب پيامبر اسلام(ص) گرديد.

پيامبر(ص) پس از مدتي وي را آزاد كرد و از آن زمان به بعد، به خاطر برخورداري از مكتب رهايي بخش اسلام و درس آموزي از اخلاق و صفات ملكوتي رسول خدا(ص)، به يكي از ياران نزديك پيامبر(ص) تبديل شد.

به هر حال، پيامبر(ص) و مسلمانان همراه وي، بدون هيچ گونه درگيري با دشمنان، به همراه غنايم جنگي به مدينه مراجعت كردند.